UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Litio: ordinis Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis Aquinatis

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxiij. vi. no.Maij.

Feria s[e]c[und]a: die inuidie vitio. Ser. lvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70607

Visual Library

erigi credim⁹: ꝛ ꝓficiẽte illo q̇sdã iniu-
ste oppⁱmi formidam⁹. Rõnabilr̃ nãqꝫ
vnusq̇sqꝫ magis diligere dꝫ seipsum q̃ꝫ
alios: ꝛ cõe bonũ ꝛ multoꝝ q̃ꝫ ꝑticula-
re vel vni⁹. Sic letabanꝶ de malo pha
raonis filij isrl̃: q̇ Exo. xv. dicebãt: Cãte
mus dño: gliose em̃ honorificatus est:
equũ ꝛ ascẽsorẽ ꝓiecit ĩ mare ꝛ dũ erãt
in captiuitate in manu ei⁹ dolebãt de ꝓ
speritate illi⁹. Idipm̃ fecerũt de ꝓsperi
tate ꝛ aduersitate holofernis aliorũqꝫ
q̇ ppl̃m dei vexare ꝓ̃sumpserũt. ¶ Scđo
põt ꝓuenire dolor de alteri⁹ bono ex de
fectu. cũ. s. q̇s dolet nõ ꝙ ꝓxim⁹ bonũ il
lud habeat sꝫ qꝛ illud sibi deficit ꝛ si q̇s
dolet ex defectu boni qđ nõ est ṽe bonũ
male agit sic dolẽdo: vt si q̇s doleat: qꝛ
nõ fornicaꝶ sicut multi faciũt ꝛ filia. Si
ṽo doleat qꝛ non hꝫ bonũ qđ est ṽe bo
nũ ꝛ honestũ: recte ait: Et cũ dolor ta-
lis circa honesta versaꝶ ẜm Arist. iij. rhe
to. vocaꝶ zelus: de hoc dicebat Pau. j.
Cor. xiiij. c. Emulamini spũalia. ꝛ hie
ro. ad Letã de institutiõe filie. Habeat
socias cũ q̇bus addiscat: q̇b⁹ inuideat:
quarũ laudib⁹ mordeaꝶ. ¶ Tertio põt ꝓ
uenire dolor de alteri⁹ bono ex maligni
tate ꝛ iniq̇tate q̄ñ displicet multꝫ absqꝫ
ipsorum cõmodo vel incõmodo ꝙ alij
habeãt bonũ. Et h̊ vt ꝓlimũ euenire so
let ex inani glĩa. vñ Grego. xj. mora. ait:
Prima nãqꝫ soboles supbie inanis glo
ria est: q̇ dũ oppⁱssam mẽtẽ corrũpit ĩui-
diã mox gignit: qꝛ dũ vani nois poten-
tiã appetit ne q̇s hãc ali⁹ adipisci valeat
tabescit: ꝛ ex h̊ est ꝙ ĩuidia solet esse in
ter pares: qꝛ vnusq̇sqꝫ appetit alios in
glĩa ẜm suũ statũ aut gradũ supare. vñ
nũqꝫ rustic⁹ aut agricola ĩuidebit docto
ri de scĩa: nec mulier ĩuidebit militi de
strenuitate vel fortitudine: nec merca-
tor: aut ciuis religioso de fama sctitatꝫ
ꝛ sic de alijs. Sꝫ vnusq̇sqꝫ ĩuidet alteri
de his bonis: q̇ vel ipse hꝫ vel hr̃e intẽ-
dit. Et tñ si h̊ fiat aĩo deliberato cuꝫ sit
contra charitatẽꝫ: peccatum est morta
le. Charitas inquit apls. j. Cor. xiij. nõ
emulatur.

¶ Q ꝫ maligna bestia ĩuidie semꝑ offen
dit virtuosos ꝛ sctõs viros: vt ex mul-
tis pꝫ exẽplis. Cap. ij.

Ecundũ mysteriũ declarãdũ
de inuidia đr offensio. Hec
em̃ bestia maligna offendit
semper virtuosos ꝛ sctõs vi
ros. Vñ Ualerius li. iiij. de
amore ꝛ dilectione ait: Nulla tã mode-
sta felicitas est q̃ malignitatis dẽtes vi
tare possit. ꝛ Sene. de consolatione ad
Paulinũ. Inimica est semꝑ alienis ꝓfe
ctibus inuidia. ꝛ Ouidi⁹. j. de remedio
amoris. Summa petit liuor perflãt al-
tissima vẽti. Sũma petũt dextra fulmi
na missa iouis. ꝛ Hora. Sepius ventis
agitaꝶ ingens. Pinus ꝛ celse grauiore
casu. Decidũt turres: feriũtqꝫ summos
fulgora montes. ꝛ Hiero. in epitaphio
sctẽ Paule. Semꝑ virtutes persequiꝶ
inuidia. Feriũtqꝫ summos fulgura mõ
tes. Etem̃ oẽs scti emulos habuerunt.
In paradiso quoqꝫ serpens fuit: cuius
inuidia mors intrauit in orbẽ terrarũ:
Ipse quoqꝫ dñs noster iesus xp̃us zelo
est crucifixus. hec ille. Hec est em̃ illa in
uidia de qua đr Sap. ij. qđ in autorita
te Hiero. est iam dictum. Qđ. s. per illã
mors intrauit in mundum. Hec est illa
fera pessima propter quam fratres Io-
seph eum interficere tentauerunt: ꝛ tã-
dem vendiderunt hismaelitis: dicentes
pr̃i ꝙ fera pessima deuorasset euꝫ. Hec
est propter quam Saul odio graui cõ-
motus fuit contra Dauid: tentans sepi
us illum perimere: quod ꝛ fecisset: nisi
Ionathas premonuisset eum: vt habe-
tur. j. Regum. xviij. Inuidebat autem
ei Saul: quia post interfectuꝫ Goliath
ꝛ debellatos philisteos: ad eum puelle
cantabant: Saul percussit mille: ꝛ Da-
uid decem milia. Quid dicam de anti-
quis romanis? Qui toto orbe clarissimi
ꝛ sue reipublice zelatores fuere ꝑcipui.
Nõne inuidie morsib⁹ laniati extitere?
Patet hoc in furio camillo: de quo scri
bit Orosius ꝛ Tit⁹ Liui⁹: ꝙ cũ roman⁹
exercitus per decẽ ꝯtinuos annos ma-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gnas clades accepisset: creatꝰ dictator cũ capanetibus ⁊ faliscis maxima cuȝ prosperitate conflixit: ⁊ victis duobus populis: predam inter milites partitꝰ est. Deinde Vehiẽtiũ ciuitatẽ obsedit: quam tandẽ cepit. Ista victoria fuit cũ tanta gloria romanoꝝ ꝙ dictator sublatis ad celum manibꝰ precatus est ꝙ si cui deoꝝ romana felicitas nimia videretur eiꝰ inuidia sub aliquo suo incommodo satiaretur: atqȝ inter preces subito lapsu decidit. Quod omen ẜm Valerium ad sui damnationẽ: qua postea pressus est pertimuisse tradit. Naȝ postq̃ ad vrbem triumphans rediit tribuni multiqȝ ciues. Camilli ṽtuti emuli: diffamabant gloriam eius cõtẽdentes hostilem predã nõ equo iure fuisse diuisam: ⁊ ista pẽdente inuidia falscoruȝ ciuitatẽ romano subegit imperio. Post quod a. L. Apulegio tribuno plebis accitus ꝓpter inequã Vehiẽtium prede distributionem: intercurrente illis diebus adolescentis sui filii morte: vt hinc publico ⁊ inde priuato cruciaretur incõmodo: in exiliũ pellitur damnatus. xv. milibꝰ eris. Camillus ṽo ab vrbe discedẽs humiliter deos p̄catꝰ est: vt si hoc iniuste pateretur q̃ primuȝ se ciuibus ⁊ ingrate patrie necessariũ fieri vellent. Quod subsecutum est. Nam galli senones obsessam vrbẽ preter capitoliũ capere quare missum est ad Camillum ꝓ auxilio. Qui mox veniẽs ingrata in patriam ab hostibꝰ liberauit. vt dicit Aug. lib. v. de ciui. dei. c. xviii. De Scipiõe insup africano dicit Valerius maximus lib. iii. de fiducia sui. c. vii. ꝙ cũ post plurimos triumphos vocaretur ad reddendum computũ de pecunie quantitate tanq̃ indignatus tale fertur dedisse responsum. Cuȝ frater meus totam vobis subiugauit asiam: et ego totam africam: nec opes asiane fratrem meũ: nec africane me diuitẽ fecerunt: sed inuidia fecit vtrunqȝ gloriosum. Et vt scribit Liuius: tãta fuit inuidia ciuium contra scipionem ꝙ cum accusaret a tribunis plebis: nil ... ad obiecta respondit: sed dixit: Q... rites: hoc die vici carthaginem ma... sperãtẽ: ⁊ accipere leges nostras ... Recordor em̃ hunc diem anniuers... illum esse: quo ante aliquot annos ... ci Hannibalẽ. Et vt scribit Valer... fiducia in lib. iii. c. vii. lauream su... piti suo imposuit ⁊ subiunxit Equ... diem hunc litibus ⁊ iniuriis semp... munem esse. Me ergo in capitoliu... Jouem optimũ: ⁊ Mineruã ceter... deos qui capitolio ⁊ arci president ... feram salutandos: eo ꝙ in die isto ... pe ac feliciter pro republica dimi... Vosqȝ oẽs hortor venire mecũ ... deos vt vobis mei similes duces ... tẽpore largiantur. His dictis ⁊ ... totũ ⁊ vniuersum equestrẽ ordinẽ ... ctã plebẽ comitẽ habuit: adeo ꝙ ... cissimi cũ tribunis remanserũt: q... dẽ vt inquit Valeriꝰ: dolore ani... inuidia tabescẽtes: ⁊ pudore ob... turbis immiscuere: ⁊ cũ ceteris p... ti sunt eũ. Scipio aũt non modo ca... toliũ: sed ꝑ totã vrbẽ oĩa deoꝝ tem... cũ pplo romano circũiuit non ... honore reus triũphãs de inuidie ... ctor olim triũphauit de hostibꝰ. Et ... videret necesse esse aut succũber... lis: aut vlcisci: neutrũ experiri de... sed potiꝰ volũtariũ sibi elegit ex... abiitqȝ Linternũ suã villulã asp... litariã: ⁊ icultã: haud ꝓcul a Cum... uitate cãpanie. O igit̃ inuidia rap... sima: o ṽtutum emula: o pestilen... oĩm ṽtuosoꝝ inimica. Et dicitur ... rũ est qualr̃ ipa virtuosis ⁊ sctis ... aut pacẽ habere nec finit nec pa...

¶ De triplici mala cõditione inui... scilicȝ propria flagellatione: ... ua oppositione: et diabolica assimila... tione. Capitulum ...

Ertium mysteriũ declar... dũ de inuidia ẽ condi... Est vtiqȝ triplex mala co... ditio propter quaȝ inui... est abominanda.

Prima dr̄ ꝓpria flagellatio.
Scd̄a charitatiua oppositio.
Tertia diabolica assimilatio.

¶ Prima mala conditio inuidie dr̄ ꝓpria flagellatio. Est vtiqȝ officiū eiꝰ flagellare ⁊ affligere ꝓprium subiectum. Propterea Isid. in lib. differentiarum ait: Inuidus animo medullitꝰ estuās a semetipso liuoris ꝓprij semꝑ exigit penas. ⁊ Hiero. ad Asellā de fictis amicis exclamat dicens: O inuidia ꝑmum tui mordax. ⁊ Socrates dicebat: Utinam inuidi in oībus ciuitatibꝰ oculos ⁊ aures haberent vt de oībus ꝓfectibꝰ torquerent. Quot enī sunt hoīm felicium gaudia: tot sunt īuidoꝝ gemitꝰ. ⁊ Horatius. Inuidia siculi non inuenere tyranni. Maius tormētū. ¶ Scd̄a mala conditio inuidie dr̄ charitatiua oppositio. Opponit̄ siq̄dē charitati ꝑmi. Illa tn̄ charitatē docent nos sancti: et ipse sctūs sctōꝝ xp̄s iesus. Un̄ Paulus j. Cor. xiij. ait: Sectamini charitatē. ⁊ xvj. c. ait: Om̄ia operavr̄a in charitate fiant. ⁊ Eph. iij. In charitate radicati ⁊ fundati. Et. iiij. c. In charitate crescamus. ⁊. v. c. Estote imitatores dei sicut filij charissimi: ⁊ ambulate in dilectione sicut ⁊ xp̄s dilexit nos. ⁊ ad Col. iij. Sup oīa charitatē habētes. ⁊. j. Joh. iij. Qui nō diligit fratrē suū manet in morte. Et xp̄s iesus Joh. xiij. Mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicē. Et ibidem. In hoc cognoscent oēs q: mei discipuli estis: si dilectionē habueritis ad inuicē. Aduertēter igit̄ spūales considerent hi qui ꝑ penitētiā se affligūt: cogitēt religiosi q̄ seculū derelinquunt vt deo seruiāt: quātū malū sit inuidia: que cū charitate stare nō pōt. Ipa eq̄dē sola venenū est cuiuscūqȝ alteriꝰ boni: q: vt inq̄t Aug. super Joh. Dilectio sola discernit īter filios dei ⁊ filios diaboli. Signent se oēs signo crucis: baptizent̄: cantēt oēs alleluya: intrēt ecclesias: impleāt parietes basilicarū: nō discernunt̄ filij dei a filijs diaboli nisi charitate. Magnū iudiciū: magna discretio. Quicq̄d vis habeas si non habes charitatē nihil habes. Alias virtutes si nō habes: hanc habe et legē implesti. Hec Aug. ¶ Tertia mala conditio īuidie dr̄ diabolica assimilatio. Ipsa siquidem assimilat hoīes malignis spiritibꝰ. Nā quid est alterius inuidere felicitati q̄ꝫ diaboli officiū exercere. Jō xp̄s inuidis phariseis Johan. viij. ait: Uos ex patre diabolo estis. Nos v̄o curemus esse filij dei: oēm īuidiā a cordibus nr̄is expellētes: vt sic valeamꝰ in hoc seculo acq̄rere dei grām: ⁊ in futuro sempiternā gloriā: in qua viuit ⁊ regnat ipse benedictus deus per infinita secula seculorum. Amen.

¶ Feria tertia post dn̄icā in passiōe: de pctō detractionis a quo abstinere debent q̄ verā penitētiā deoqȝ acceptam agere volunt. Sermo. lvij.

Quidā em̄ dicebant q: bonus est: alij aūt nō: sed seducit turbas. Scribunt̄ hec v̄ba Joh. vij. ⁊ in euangelio hodierno. Loquitur vnusquisqȝ de altero s̄m q̄ꝫ ei afficitur: ita q̄ꝫ qui diligit non saturatur laudibus: qui v̄o inuidet aut odit: libēter detrahit ⁊ vituperat. Propterea pharisei inuidētes xp̄o sequacesqȝ sui causa detractionū morsibꝰ lacerabāt. Nec potuit piissimꝰ iesus vitare oblocutoꝝ dētes q̄nimo vt ptz ī hodierno euāgelio: publice a mult̄ accusatꝰ est ⁊ notatus pctōr ⁊ male. Ista nāqȝ solet esse pessima inuidoꝝ ꝯditio vt oīa ī malā partē īterꝑtent̄ ⁊ trahāt ac de oībꝰ male dicant: Uenit inq̄t xp̄s Mat. xj. Johānes baptista nō māducās nec bibēs ⁊ dicūt demoniū hȝ. Uenit filiꝰ hoīs māducās ⁊ bibēs: ⁊ dicūt ecce hō vorax ⁊ potator vini. Cū v̄o detractio apō q̄ꝫplēs minimū pctm̄ eē reputet̄: iō in h̄ sermōe de ipa aliq̄d disseramꝰ ōndētes: quātū expediat penitētibus a tali vitio penitꝰ abstinere: de quo tria mysteria ꝑncipalia erūt declarāda

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN